

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120290233
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2022:6120290233.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. O. X, XXX XX D. R. D., štátny občan Slovenskej republiky, pr. zast. JUDr. Michalom Vavříkom, advokátom so sídlom Mliekarenská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 660 285, o zaplatenie 3.000,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.04.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.000,00 eur od 23.03.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.09.2015 zmluvu č. 5077686146 (ďalej aj len „predmetná zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe predmetnej zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v predmetnej zmluve a vo VOP. Zastával názor, že predmetná zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa predmetnej zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 02.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.03.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Uviedol, že pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 18.363,27 eur, ktorá pozostávala z istiny vo

výške 13.103,29 eur, z riadneho úroku vo výške 4.297,83 eur, z úroku z omeškania vo výške 906,83 eur a z poplatkov vo výške 55,32 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky doposiaľ vykonal úhrady v sume 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.000,00 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3 000,00 eur. Uviedol, že si v tomto konaní neuplatňuje zvyšnú časť dlžnej sumy. Uplatňuje si však úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica v danej veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 26Up/832/2020 zo dňa 15.05.2020, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom a náhradu trov konania.

4. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný podaním zo dňa 29.05.2020 odpor, ktorým sa žalovaný domáhal, aby súd predmetný platobný rozkaz zrušil a v prípade, ak žalobca navrhne pokračovanie v konaní, žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %. Uviedol, že v celom rozsahu popiera akúkoľvek existenciu pohľadávky, ktorú by mal evidovať žalobca voči jeho osobe. Mal za to, že všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu sú nepodstatné a v celej miere nepravdivé, zároveň uviedol, že skutkové tvrdenia protistrany v celom rozsahu v zmysle § 151 Civilného sporového poriadku popiera. Zdôraznil, že namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, rozporuje, že by bol písomne vyzvaný postupcom k uhradeniu omeškaného dlhu. Uviedol, že mu nebola doručená žiadna výzva, ktorou by ho postupca (Slovenská sporiteľňa a. s.), písomne vyzval k uhradeniu dlžnej istiny, in eventum k celému dlhu, pričom poukázal na § 92 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Rozporoval tvrdenia žalobcu, že by mu takáto písomná výzva na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. bola doručená. Žalobca síce v podanom návrhu predkladá výzvu, resp. výzvy, ktoré údajne banka zaslala žalovanému, avšak bez predloženia relevantného dôkazu, ktorý by podporoval uvedenú skutočnosť. Doposiaľ zo strany banky mu nebolo nič doručené. Mal za to, že takúto písomnú výzvu banky na plnenie je nutné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie ktorého sa nevyhnutne vzťahuje § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Bez doručenia písomnej výzvy na plnenie zo strany banky do dispozičnej sféry žalovaného, nemohli byť splnené podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a to ani v zmysle všeobecných obchodných podmienok banky, ktoré žalobca predložil ako dôkaz, nakoľko tieto na nastúpenie účinkov doručenia písomností namiesto dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta - v danom prípade žalovaného, zakotvujú samotné odoslanie písomností a uplynutie stanovenej lehoty od odoslania, ktoré je v rozpore s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie u žalobcu z dôvodu porušenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a síce, nedoručenia písomnej výzvy na plnenie zo strany banky žalovanému pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávok. Zastával názor, že táto zmluva je tak v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému na žalobcu neplatná pre zjavný rozpor so zákonom, nakoľko bez preukázania doručenia písomnej výzvy na plnenie žalovanému pred uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2013, nie sú splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky od banky na žalobcu ako tretiu osobu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 2 Cdo/205/2009. Vzhľadom na uvedené považoval samotný úkon postúpenia pohľadávky za neplatný právny úkon a taktiež mal za to, že aj Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE zo dňa 22.03.2019 je neplatným právnym úkonom a táto má v konečnom dôsledku vplyv na aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Ďalej namietal, že Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE neobsahuje podstatné náležitosti vyplývajúce z ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zastával názor, že v predmetnej zmluve absentuje akákoľvek jasná, určitá a zrozumiteľná identifikácia postupovanej pohľadávky. Nie je možné preto určiť, akú pohľadávku banka a voči akej osobe previedla na žalobcu. Uviedol, že predložená „príloha“ žalobcu, ktorá údajne má preukazovať, že táto je prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE, zo dňa 22.03.2019 absolútne nekorešponduje s predloženou zmluvou. Nie je zrejmé, aké poradové číslo má uvedená príloha, v akom dátume bola vytvorená, pričom vytvára predpoklad, že bola vyhotovená dodatočne a nie v súvislosti s uvedenou zmluvou. Žalovaný ďalej poukázal na čl. I. „preambula“, z ktorej je zrejmé, že „postupca má záujem postúpiť pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 k Zmluve.“ Predložená príloha k zmluve, ktorú predložil žalobca, však nie je označená ako príloha č. 1 a navyše v danom prípade sa

nejedná o pohľadávky, ale pohľadávku. Žalovaný má taktiež za to, že v zmluve č. 50776866146 zo dňa 22.09.2015 povinné náležitosti upravené ust. § 9 ods. 2 písm. i) l) k) zákonom č. 129/2010 Z. z. zjavne absentujú. Pre prípad nesplnenia takejto povinnosti tak, ako je to zrejmé z ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 je nutné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. K podanému odporu sa vyjadril žalobca a navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku. Uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol žalovaný právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to Výzvou zo dňa 28.01.2018 a Výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 02.03.2018, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy. Uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní podľa jeho vyjadrenia preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Žalobca poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. Zastával tiež názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Žalobca poukázal na § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, v ktorom zákonodarca jednoznačne definoval, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis, ktorý definoval v poznámke pod čiarou odkazom na § 524 Občianskeho zákonníka. Ak by teda zákonodarca mienil v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k ustanoveniu § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch (ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa), a to jednoznačným odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017 sp. zn. 9Co/20/2016 a sp. zn. sp. zn. 19Co/2/2016. Zastával názor, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015 sp. zn. 8C/67/2013. V súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 788 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok zastáva žalobca názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade § 92 ods. 8 zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal. Žalobca zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016 sp. zn. 12Co/223/2015. K žalobe pripojil okrem iného aj Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1057/2018/CE zo dňa 17.12.2018 spolu s Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je podrobne špecifikovaná postúpená pohľadávka, a to číslom účtu, dátumom uzavretia zmluvy, identifikačnými údajmi žalovaného, výškou poskytnutej sumy, atď. Prihliadnuc k obsahu predmetnej zmluvy zastával názor za to, že zmluva spĺňa náležitosti uvádzané v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. Z dôvodu, že žalovaný podal voči vydanému platobného rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením, v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. sa platobný rozkaz zrušil. Nakoľko žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom okresnom súde, bola vec postúpená tunajšiemu súdu ako miestne príslušnému na prejednanie veci.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 13.08.2020 uviedol, že má naďalej za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná a súčasne vzniesol námietku premlčania voči celému uplatňovanému nároku žalobcu, pričom poukázal na § 103, § 53 ods. 9 a 54a Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od zročnosti splátky a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením, plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil ku dňu 01.03.2018. Napriek tomu, že právny predchodca v podaní dňa 02.03.2018 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr dňa 20.02.2017. Keďže od jej splatnosti do 01.03.2018, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac, ako tri mesiace, v zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka, plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Mal za to, že išlo o splátku splatnú 20.02.2017 a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému. Tieto skutočnosti vyplývajú zo žalobcom predložených dôkazov označených ako „platobná história“ a „Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenská sporiteľňa, a .s., a EOS KSI Slovensko, s. r. o. zo dňa 22.03.2019“. Žalovaný spotrebiteľ vykonal poslednú úhradu dňa 20.01.2017 vo výške 7,03 eur. Žalovaný je v omeškaní počnúc dňom 20.02.2017 (hoci zo splátky splatnej dňa 20.01.2017 uhradil len časť). Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20.02.2020. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 28.04.2020, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Žalovaný poukázal tiež na viaceré rozhodnutia súdov. K aktívnej legitímácii žalobcu uviedol, že predložená doručienka nepreukazuje, že by žalovanému bolo Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručené, nakoľko nie je preukázané, čo malo byť obsahom zásielky, ktorej doručienku žalobca predložil. Predmetná doručienka mohla byť dokladom o prevzatí úplne iného listu, oznámenia alebo výzvy než toho, na ktoré poukazuje žalobca. Uviedol, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti mu doručené nebolo. Žalobca predložil do konania napríklad podací hárok zo dňa 16.03.2020, ktorý preukazuje, že odoslal „pokús o zmier“ žalovanému. Ak teda žalobca disponuje takýmito dôkazmi, nemal by byť pre neho problém predložiť doklad o odoslaní, resp. podací hárok, z ktorého bude zrejmé, čo bolo obsahom doručienky, prevzatej dňa 07.03.2018, prípadne iným vhodným spôsobom preukázať, čoho sa týka číslo: 5077686146, ktoré je mimochodom uvedené na žalobcom predloženej doručienke. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že žalobcom predložená „príloha“ je prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE zo dňa 22.03.2019, nakoľko táto absolútne nekorešponduje s predloženou zmluvou. Konštatoval, že v zmluve chýbajú náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. Doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo na dobu určitú (presnú dobu trvania zmluvy). Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v spotrebiteľskej zmluve. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN (podľa kalkulačky na výpočet RPMN zdroj www.fininfo.sk má byť 15,21 % a nie 14,96 %) ako aj priemerná RPMN (zdroj MF SR priemerná RPMN pre spotrebiteľské úvery za 1. štvrtrok 2014 je 10,08 % a nie 10,07 % tak, ako je to uvedené v zmluve). Údaj o priemernej RPMN pre príslušný spotrebiteľský úver je údaj, na základe ktorého získa spotrebiteľ informácie o tom, či úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Skutočnosť, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN, ktorý údaj je vyšší než správny údaj, je v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že v predmetnej zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, keď pri splátke 231,44 eur mesačne s počtom splátok 108 zaplatí sumu 24.995,52 eur a nie 24.992,37 eur, ako je uvedená v zmluve. Samotné chyby v počítaní môžu mať vplyv na platnosť právneho

úkonu, ale nie v dôsledku omylu, ale preto, že ide o neurčitý právny úkon s odkazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právnym následkom neurčitosti právneho úkonu je jeho absolútna neplatnosť.

8. Žalobca v podaní zo dňa 09.09.2020 uviedol, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 02.03.2018 ku dňu 01.03.2018, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V súlade s § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2018 tak začala v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.02.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.02.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 28.04.2020, mal za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. K žalovaným namietanej pravosti doručeny k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca uviedol, že má za to, že ide len o účelovú špekulatívnu domnienku, ktorá nie je preukázaná. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 predmetnej zmluvy predstavuje výška splátky od prvého čerpania úveru sumu vo výške 231,44 eur mesačne splatná k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počet splátok je 108 od 20.11.2015, konečná splatnosť úveru nastáva dňa 20.10.2024, celková čiastka spojená s úverom sumu vo výške je 24.992,37 eur. Podľa časti I. čl. III bodu 1 žalovaný svojim vlastnoručným podpisom na predmetnej zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením predmetnej zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzobníkom a podmienkami určenými zverejnením, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom: „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“ Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 14.000,00 eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 24.992,37 eur, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov, ktoré sú zrejme z priloženej amortizačnej tabuľky. V zmysle bodu 5.5.3. uvedených úverových podmienok výška poslednej splátky predstavovala sumu 228,29 eur. Pri celkovej sume spojenej s úverom je potrebné postupovať nasledovne: $107 \times 231,44 \text{ eur} - \text{splátky splatné od } 20.11.2015 \text{ do } 20.09.2024 + 1 \times 228,29 \text{ eur} - \text{splátka splatná } 20.10.2024$ podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok = 24.764,08 eur + 228,29 eur = 24.992,37 eur. Mal za to, že RPMN uvedená v predmetnej zmluve vo výške 14,96 % je správna, v zmysle Prílohy č. 2 k zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 16.12.2021 uviedol, že zo špecifikácie je zrejme, že žalovaný čerpal úver vo výške 14.000,00 eur a uhradil celkovo sumu 3.247,19 eur. Úhrady žalovaného boli započítané nasledovne: na istinu suma 896,71 eur, na zmluvný úrok suma 2.232,42 eur, na úrok z omeškania suma 0,61 eur, na poplatky suma 117,45 eur. Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje len časť postúpenej istiny vo výške 3.000,00 eur.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného, nedostavili sa žalobca a žalovaný, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a nežiadali pojednávanie odročiť z vážneho dôvodu. Na základe uvedeného súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku vec prejednal za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listín doložených do spisu, konkrétne: žaloba č.l. 6-9, zmluva o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE č.l. 12-17, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 18, č.l. 116, Zmluva o splátkovom úvere“ zo dňa 22.09.2015 č.l. 19-21, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.03.2018 č.l. 22, všeobecné obchodné podmienky č.l. 23-27, produktové obchodné podmienky č.l. 28-32, sadzobník Slovenskej sporiteľne č.l. 33-45, výzva zo dňa 18.12.2018 č.l. 46, výzva zo dňa 28.01.2018 č.l. 17, výpis z úverového účtu č.l. 48-54, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 č.l. 55, 80, pokus o zmier č.l. 56, podací hárok č. EPH192901200 č.l. 56, odpor žalovaného č.l. 64-69, vyjadrenie žalobcu k podanému odporu č.l. 74-76, výzva zo dňa 28.01.2018 č.l. 77, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.03.2018 s 96-100, výpočet RPMN č.l. 101, výpis z úverového účtu č.l. 102-107, rozhodnutie KS v Prešove 18Co/68/2018 č.l. 108-110, rozhodnutie KS v Prešove 3Co/115/2019 č.l. 111-113, rozhodnutie KS v TN 4Co/410/2016 č.l. 114-115, súhrnné informácie o novoposkytnutých úveroch č.l. 117, vyjadrenie žalobcu č.l. 124-128, č.l. 143-144, špecifikácia nároku č.l. 145, prehľad splácania č.l. 145, podací hárok č. EPH118490130 č.l. 146, kópia doručeny č.l.

147-148, výsledok lustrácie žalovaného v Obchodnom vestníku SR, oboznámením ďalšieho obsahu spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

11. Dňa 22.09.2015 právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru č. 5077686146 bankou dlžníkovi, pričom dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky, a to za podmienok dohodnutých v zmluve (ďalej len „predmetná zmluva“). V časti I. bod 1. predmetnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že výška splátkového úveru je 14.000,00 eur, druh úveru je spotrebný úver na čokoľvek, úroková sadzba je fixná do splatnosti (po zľave) vo výške 12,90 % p.a. v deň uzatvorenia zmluvy, RPMN je vo výške 14,96 %, priemerná hodnota RPMN je vo výške 10,07 %, celková čiastka spojená s úverom je vo výške 24.992,37 eur, odplata podľa Občianskeho zákonníka je vo výške 13,58 % p. a., poplatok za poistenie úveru je vo výške 7,83 eur mesačne (splatný v termíne a periodicite splátky úveru) a dlžník sa zaviazal splácať úver v splátkach vo výške 231,44 eur mesačne, splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka splatná dňa 20.11.2015, počet splátok 108 a konečná splatnosť dňa 20.10.2024. Z časti II. bod. 1 vyplýva, že úver bol použitý na vyplatenie splátkového úveru v inej banke s mesačnou splátkou 51,00 eur a aktuálnym zostatkom 2.652,00 eur. Z časti II. bod 7. vyplýva, že ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

12. Podľa bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., za prípad porušenia sa považuje omeškanie Dlžníka so splácaním Pohľadávky Banky o viac ako 3 mesiace. Ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia banka môže: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky Banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať úverovú zmluvu, alebo c) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou účinnosťou.

13. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu a aj z platobnej histórie úveru vyplýva, že žalovaný čerpal úver celkovo 14.000,00 eur a celkovo uhradil titulom predmetnej zmluvy sumu 3.247,19 eur. Úhrady žalovaného boli veriteľom započítané nasledovne: na istinu suma 896,71 eur, na zmluvný úrok suma 2.232,42 eur, na úrok z omeškania suma 0,61 eur, na poplatky suma 117,45 eur.

14. Z listiny - Výzva zo dňa 28.01.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že ku dňu 28.01.2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky v sume 3.049,07 eur a vyzýva ho k úhrade dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň vo výzve uviedol, že ak dlžnú sumu žalovaný v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. K uvedenej výzve žalobca predložil podací hárok č. EPH118490130.

15. Z listiny - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.03.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že vyhlásil ku dňu 01.03.2018 mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. Žalobca k preukázaniu doručenia tejto listiny žalovanému predložil doručenkou, podľa ktorej mala byť listina doručená dňa 07.03.2018.

16. Z listiny - Výzvou zo dňa 18.12.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že pohľadávka banky z predmetnej zmluvy je splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, pričom ku dňu 18.12.2018 výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje sumu 17.464,62 eur. Zároveň vo výzve uviedol, že ak dlžnú sumu žalovaný neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Žalobca k preukázaniu doručenia tejto listiny žalovanému predložil doručenkou, z ktorej vyplýva dátum podania 20.12.2018, pričom zásielka sa vrátila odosielateľovi s oznámením „adresát neznámy“, dátum vrátenia 27.12.2018.

17. Dňa 22.03.2019 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE, na základe ktorej mal právny predchodca žalobcu postúpiť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

18. Z listiny - Oznámenie zo dňa 30.03.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0215/2019/CE uzatvorenej dňa 22.03.2019 žalobcovi postúpil pohľadávku č. úveru 5077686146 s príslušenstvom.

19. Z listiny - Pokus o zmier zo dňa 13.03.2020 vyplýva, že žalobca vyzýva žalovaného k úhrade dlžnej sumy 19.874,30 eur najneskôr do 23.03.2020.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

22. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len "zákon o bankách") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

36. Podľa článku 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

37. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

38. Podľa 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

39. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

40. Súd posúdil predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Predmetná zmluva je podľa názoru súdu zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a táto zmluva spĺňa tiež všetky definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval a konal v predmetnom právnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca žalobcu je bankou, vystupoval nepochybne v

zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia všeobecných obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd zdôrazňuje, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

41. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu sa súd zaoberal tým, či žalobca je aktívne vecne legitímovaný v spore voči žalovanému. Aktívna vecná legitímácia znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitímovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v konaní (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Existenciu aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore namietal tiež žalovaný. Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

42. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu (pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s.) postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanému uplatnenú v tomto konaní Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019. Po vykonanom dokazovaní a po zistení skutkového stavu súd dospel k záveru, že žalobca platne nenadobudol pohľadávku, ktorej splnenia sa voči žalovanému v tomto spore domáha. Je tomu tak pre rozpor predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v časti týkajúcej sa predmetnej pohľadávky so zákonom, a teda pre jej neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

43. Žalovaný v priebehu sporu nerozporoval skutkové tvrdenie, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe predmetnej zmluvy spotrebiteľský úver. Na druhej strane žalovaný sa dostal s úhradou splátok podľa predmetnej zmluvy do omeškania, úver nesplácal riadne a včas. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Keďže veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. Banka mohla svoju pohľadávku v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách (§ 92 ods. 8) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 17 ods. 1) z úverovej zmluvy voči žalovanému dňa 22.03.2019 postúpiť inému subjektu - žalobcovi iba v prípade, že žalovaný bol s úhradou pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní po tom, čo ho banka písomne vyzvala na úhradu pohľadávky (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) a išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky veriteľa - banky (dodávateľa) a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchýliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť dodržané v každom prípade. Nemôže preto podľa názoru súdu dôjsť k platnému dojednaniu odchylnej úpravy podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve (naviac v žalovaným nepodpísaných všeobecných obchodných podmienkach), čo je zvýraznené aj tým, že žalovaný vystupuje v postavení spotrebiteľa, teda slabšej zmluvnej strany. Pre platnosť postúpenia sa vyžaduje preukázanie splnenia aj ďalšej podmienky v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda že predmetom postúpenia bola pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po termíne jeho konečnej splatnosti, resp. že sa pohľadávka stala splatnou pred uvedeným termínom.

44. Proces zosplatnenia úveru v spotrebiteľskom vzťahu je v súvislosti s ochranou spotrebiteľov v Občianskom zákonníku veľmi prísne formalizovaný. Zosplatnením totiž dlžník stráca možnosť uhradiť veriteľovi svoj dlh v pravidelných dohodnutých splátkach a v dôsledku zosplatnenia mu nastupuje povinnosť uhradiť dlh v celom rozsahu jednorazovo, čo spravidla nie je vo finančných možnostiach spotrebiteľa. Za týmto účelom Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 upravil zosplatnenie ako proces na seba nadväzujúcich úkonov, ktoré umožnia spotrebiteľovi zabezpečiť si finančné prostriedky na úhradu dlhu voči veriteľovi, čo je v konečnom dôsledku aj na prospech veriteľa. Z uvedeného dôvodu je veriteľ povinný upozorniť spotrebiteľa na skutočnosť, že je v omeškaní s platením niektorej splátky a upozorniť ho na možnosť zosplatnenia úveru, pričom k zosplatneniu úveru nemôže dôjsť skôr ako po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením konkrétnej splátky. Zároveň od výzvy, ktorou spotrebiteľa upozornil na možnosť zosplatnenia úveru nemôže pred zosplatnením uplynúť menej ako 15 dní. Túto možnosť má veriteľ v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

45. Z uvedeného procesu zosplatnenia vyplýva, že na to, aby proces zosplatnenia prebehol v súlade s Občianskym zákonníkom, je v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyhnutné, aby veriteľ spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (o zosplatnenie). Zákom určená lehota 15 dní slúži na to, aby si spotrebiteľ bol schopný zabezpečiť buď dostatok finančných prostriedkov na doplatenie zameškaných splátok, alebo aby si zabezpečil finančné zdroje na vrátenie celej pohľadávky. Bez splnenia povinnosti upravenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ nemôže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ako je to upravené v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Inak povedané, výzva veriteľa spotrebiteľovi na zaplatenie dlžných splátok, ktorá predchádza úkonu zosplatnenia je nevyhnutná, inak k zosplatneniu nedôjde.

46. Podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť zo strany právneho predchodcu žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru listinou zo dňa 02.03.2018. K predčasnému zosplatneniu celého úveru môže dôjsť len za predpokladu dodržania uvedeného zákonného postupu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Veriteľ oprávnený úver zosplatniť až po predchádzajúcom upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vykonaním tohto práva, pričom musí byť dodržaná zo strany veriteľa aj zákonná 3-mesačná lehota od omeškania so zaplatením splátky. Upozornenie musí byť písomné, adresované dlžníkovi a musí sa dostať do sféry dispozície spotrebiteľa. Upozornenie tiež musí obsahovať výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa na zosplatnenie celého úveru.

47. Žalovaný v posudzovanom prípade namietal dodržanie, resp. nedodržanie postupu pri zosplatnení pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa, teda právneho predchodcu žalobcu (Slovenskej sporiteľne, a.s.). Súd posudzoval, či bol dodržaný vyššie uvedený postup v zmysle zákona. Skutkové tvrdenie, že právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu a úver riadne zosplatnil, uviedol v konaní žalobca. Ten bol preto povinný aj toto skutkové tvrdenie preukázať relevantnými dôkazmi. Dôkazné bremeno v tejto súvislosti zaťažovalo žalobcu.

48. Ku skutkovému tvrdeniu, že žalovanému bola doručená pred zosplatnením výzva zo dňa 28.01.2018, žalobca predložil ako dôkaz poštový podací hárok č. EPH118490130. Žalovaný uvedené skutkové tvrdenie žalobcu poprel, v dôsledku čoho súd nemohol vychádzať z toho, že skutkové tvrdenie žalobcu o doručení výzvy je nesporné. Za daných konkrétnych okolností tohto prípadu následne na základe celého vykonaného dokazovania len samotný uvedený podací hárok nemožno podľa záveru súdu považovať za dostatočný dôkaz preukazujúci, že konkrétna listina, a to predmetná výzva zo dňa 28.01.2018, bola doručená žalovanému do jeho dispozičnej sféry. Ako vyplýva z konštantnej judikatúry všeobecných súdov, podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň údaje o zásielke v konkrétnom uvedenom v podacom hárku predloženom žalobcom nevytvrdzujú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielky obsahujúcej výzvy pred zosplatnením úveru. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o doručení zásielky do dispozičnej sféry adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008

zo dňa 02.04.2008, kedy Najvyšší súd SR uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd SR v rozhodnutí I ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací lístok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, všeobecným spôsobom upravuje, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Tým, že určitá zásielka adresátovi dôjde sa rozumie skutočnosť, že dôjde do jeho dispozičnej sféry, teda že adresát má možnosť sa s obsahom tejto zásielky oboznámiť už bez ohľadu na to, či ju prevezme alebo nie, resp. či si ju vyberie zo svojej poštovej schránky a skutočne ju prečíta alebo neprečíta. Podstatné je, aby sa dostala do jeho dispozičnej sféry, a aby mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Preukázanie skutočnosti, že určitá zásielka bola podaná na pošte, teda bola odovzdaná poštovému prepravcovi však nie je dôkazom o tom, že táto zásielka bola skutočne odovzdaná do sféry adresáta, je dôkazom o tom, že bola odovzdaná do sféry poštového prepravcu. Následne možno konštatovať, že pokiaľ v konaní nebolo preukázané, že žalovanému bola doručená výzva pred zosplatením, právny predchodca žalobcu nemohol pristúpiť k zosplateniu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

49. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovaný bol jeho právnym predchodcom písomne vyzvaný na zaplatenie dlžnej časti úveru pred jeho mimoriadnym, resp. predčasným zosplatením. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že zosplatenie celého dlhu je neplatné, a to pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, s ohľadom na nedodržanie podmienok vymedzených v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že žalobca v podaní, ktorým mal vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru ani neuviedol, že od nezaplatenia ktorej zo splátok žalovaného sa zosplatenie malo odvíjať. Pre posúdenie korektnosti a zákonnosti procesu zosplatenia je totiž nevyhnutné určiť, ktorú konkrétnu splátku dlžník nezaplatil a teda na základe nezaplatenia ktorej splátky pristúpil veriteľ k procesu zosplatenia, pretože táto informácia je dôležitá aj napríklad z pohľadu počítania premlčacej doby v prípade uplatnenia zosplateného nároku.

50. Termín konečnej splatnosti úveru podľa predmetnej zmluvy bol stanovený na 20.10.2024. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu teda malo dôjsť pred uplynutím tohto termínu konečnej splatnosti. V zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné previesť na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pokiaľ je táto pohľadávka postúpená po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, inak povedané pokiaľ bola korektným spôsobom zosplatená. Pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal zosplatenie pohľadávky, a to na základe toho, že nebol dodržaný postup pri zosplatení, keďže nepreukázal doručenie výzvy dlžníkovi na zaplatenie dlžných splátok úveru, ktorá je podmienkou pre zosplatenie spotrebiteľského úveru, neboli ani splnené podmienky na to, aby pohľadávka z takéhoto úveru bola na neho postúpená.

51. Súd teda na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že žalobca v spotrebiteľskom spore voči žalovanému nepreukázal splnenie zákonnej podmienky platného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 17 odsek 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom citovanom znení.

52. Pri postúpení pohľadávky banky na tretiu osobu musia byť splnené tiež zákonné špeciálne podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na to, aby zmluva o postúpení pohľadávky banky voči dlžníkovi bola platná, musí banka najskôr vyzvať dlžníka na zaplatenie pohľadávky (poskytnúť mu dodatočnú lehotu, aby mohol plniť banke) a následne po výzve musí uplynúť viac ako 90 dní, počas ktorých je dlžník nepretržite v omeškaní. Z dôvodov uvedených vyššie súd nemal v konaní preukázané, že by sa výzva zo dňa 28.01.2018 dostala do dispozičnej sféry žalovaného, a teda nemal následne preukázané ani dodržanie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o ďalšie žalobcom predložené listiny - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.03.2018 a Výzva zo dňa 18.12.2018, súd k tomu ešte uvádza, že žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ bol oprávnený mimoriadnu splatnosť vyhlásiť, teda nepreukázal, že bol oprávnený požadovať od žalovaného v čase vyhotovenia týchto listín zaplatenie celej zosplatennej pohľadávky. Pokiaľ nedošlo platným spôsobom k zosplateniu pohľadávky, ani v texte týchto podaní obsiahnutá výzva na zaplatenie zosplatennej pohľadávky nemohla byť právne účinná a relevantná. Pri svojom

rozhodovaní súd prihladol na konštatované závery v obdobnej veci v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/18/2021 zo dňa 30.06.2021.

53. Súd teda nemal v spotrebiteľskom spore preukázané, že žalobca je skutočným vlastníkom pohľadávky, teda nositeľom práva voči žalovanému a mohol si toto právo uplatniť na súde, čo znamená, že nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, čo predstavuje dôvod na zamietnutie žaloby. Aktívna vecná legitímácia je stavom, keď žalobcom tvrdený nárok, ktorého sa domáha, mu vyplýva z hmotného práva. Žalobca nebol veriteľom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto by mu nárok na splatenie úveru mohol vyplývať z hmotného práva iba vtedy, ak by bolo preukázané, že mu bola platne postúpená pohľadávka z predmetnej zmluvy voči žalovanej. Žalobca však uvedené nepreukázal. Súd preto s prihliadnutím na vyššie uvedené konkrétne okolnosti daného prípadu žalobu zamietol. Žaloba bola zamietnutá pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, a preto nie je potrebné, hospodárne a účelne zaoberať sa ďalšími hmotnoprávnymi otázkami vo veci samej a ďalšími námietkami uplatnenými v procesnej obrane žalovaného.

54. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bola v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania má v celom rozsahu úspešný žalovaný voči žalobcovi. Súd preto rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.